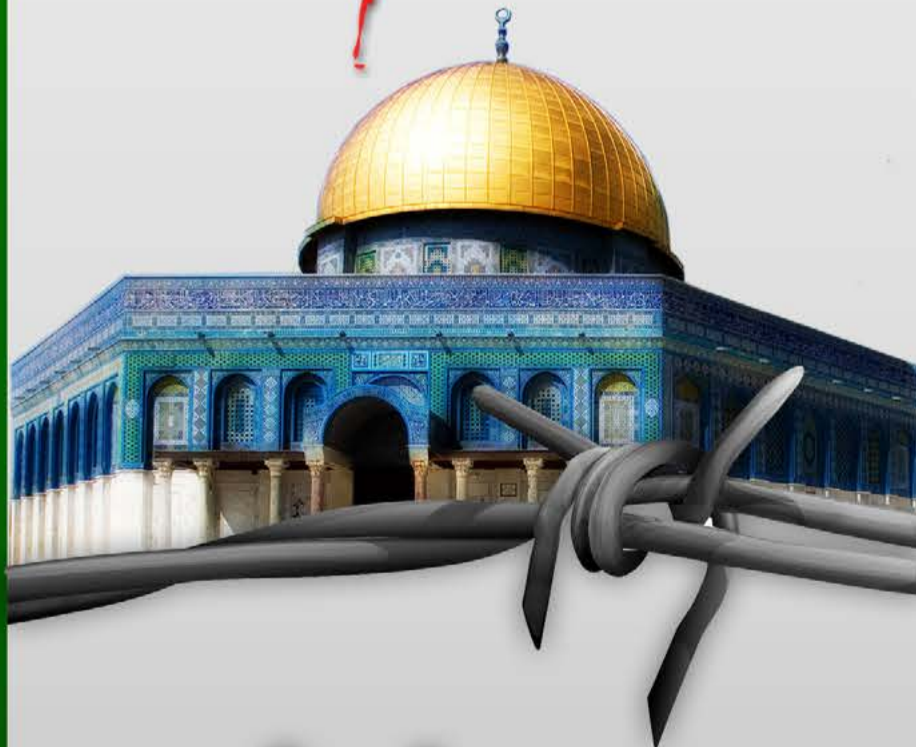

دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم

خبرنامه اطلاع رسانی داخلی
دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم
ویژه نامه مساله فلسطین و آزاد سازی قدس شریف

سلاطین المشركين في غمره

نقشه راه مسأله فلسطین از منظر امام خامنه‌ای

در این نوشتار، با توجه به بیانات بیست و پنج سال گذشته رهبر معظم انقلاب اسلامی درباره فلسطین و قدس شریف، نقشه‌ی راه مسأله‌ی فلسطین از منظر معظم له ارائه می‌گردد.

مسأله‌ی اصلی:

۱- تداوم سلطه‌ی استعمارگران

اساساً تشکیل دولت یهودی - یا به تعبیر درست‌تر، دولت صهیونیست - در این نقطه از دنیای اسلام، با یک هدف بلند مدت استکباری به وجود آمد. اصلاً به وجود آوردن این دولت در این نقطه حساس که تقریباً قلب دنیای اسلام است - یعنی قسمت غرب اسلامی را که آفریقا، به قسمت شرق اسلامی که همین خاورمیانه و آسیا و مشرق است، متصل می‌کند و یک سه راهی است بین آسیا و آفریقا و اروپا - برای خاطر این بود که در بلند مدت، تداوم سلطه استعمارگران آن روز - که در رأسشان دولت انگلیس بود - بر دنیای اسلام باقی بماند و این‌طور نباشد که اگر یک وقت دولت اسلامی مقتدری - مثل دورانهایی از حکومت عثمانی - به وجود آمد، بتواند جلو نفوذ استعمارگران و انگلیس و فرانسه و دیگران را در این منطقه بگیرد. لذا یک پایگاه برای خودشان درست کردند. بنابراین طبق اسناد تاریخی، تشکیل حکومت صهیونیستی در آن‌جا، بیش از آنچه که آرزوی مردم یهود باشد، یک خواست استعماری دولت انگلیس بود. شواهدی وجود دارد که در همان زمان بسیاری از یهودیها اعتقادشان این بود که احتیاجی به این دولت نیست؛ این دولت به نفعشان نیست؛ لذا گریزان بودند. بنابراین، این یک آرزو و ایده یهودی نبود؛ بیشتر یک ایده استعماری و یک ایده انگلیسی بود.^۱

۲- جلوگیری از اتحاد مسلمانان

اشغال این سرزمین براساس یک طرح چندجانبه، پیچیده و با هدف جلوگیری از اتحاد و پیوستگی مسلمانان و پیشگیری از تأسیس مجدد حکومت‌های قدرتمند مسلمان بود. دلایلی در دست است که نشان می‌دهد صهیونیست‌ها با نازیهای آلمان روابط نزدیک داشتند و ارائه آمارهای اغراق‌آمیز از کشتار یهودیان، خود وسیله‌ای برای جلب ترخم افکار عمومی و زمینه‌سازی برای اشغال فلسطین و توجیه جنایات صهیونیست‌ها بوده است. حتی دلایلی در دست است که عده‌ای از ارادل و اوباش غیریهودی شرق اروپا را به نام یهودی به فلسطین کوچانیدند تا با پوشش حمایت از بازماندگان قربانیان نژادپرستی، یک حکومت معاند اسلام را در قلب جهان اسلام نصب کنند و پس از سیزده قرن، یک گسستگی بین مشرق و مغرب اسلامی ایجاد نمایند.^۲

مسأله‌ی انحرافی:

۱- شبهه‌ی عربی بودن

گاهی شنیده می‌شود که کسانی می‌گویند: فلسطین یک مسأله‌ی عربی است. این سخن به چه معنی است؟ اگر مقصود آن است که عرب، احساسات خویشاوندانه‌تری دارد و مایل است خدمت و مجاهدت بیشتری تقدیم کند، این چیز پسندیده‌ای است و ما به آن تبریک می‌گوییم. ولی اگر معنی این سخن آن است که سران برخی کشورهای عربی به ندای یا للمسلمین مردم فلسطین کمترین توجهی نکنند و در قضیه‌ی مهمی مانند فاجعه‌ی غزه با دشمن غاصب و ظالم همکاری کنند و بر سر دیگران که ندای وظیفه، آرامشان نمی‌گذارد فریاد بکشند که شما چرا به غزه کمک می‌کنید، در این صورت هیچ مسلمانی و هیچ عربی غیور و با وجدانی این سخن را نمی‌پذیرد و گوینده‌ی آن را از سرزنش و تقییح معاف نمی‌سازد. این همان منطق اخزم است که پدر خود را کتک می‌زند و اگر کسی دخالت می‌کرد بر سر او فریاد می‌کشید؛ پس از او هم پسرش آن پدر بزرگ را به باد مشت و کتک می‌گرفت و این در زبان عربی مَثَل شد که:

أَنْ بَنَى رَمْلُونِ بِالذَّمِّ شِنَّئُهُ أَعْرَفَهَا مِنْ أَخْزَمِ

کمک همه جانبه به مردم فلسطین و حمایت کامل از آنان واجب کفائی بر همه‌ی مسلمانان است. دولتهایی که به جمهوری اسلامی ایران و برخی دیگر از کشورهای مسلمان بخاطر کمک به فلسطین خرده می‌گیرند، خود متحمل این کمک و حمایت شوند تا تکلیف اسلامی از دیگران ساقط شود، و اگر همت و توان و شجاعت آن را ندارند، بهتر است به جای خرده‌گیری و کارشکنی، قدرشناس اقدامات مسئولانه و شجاعانه‌ی دیگران باشند.^۳

۲- شبهه‌ی محلی بودن

هر کس در دنیای اسلام، امروز قضیه‌ی غزه را یک قضیه‌ی منطقه‌ای و شخصی و محلی بداند، دچار همان خواب خرگوشی‌ای است که پدر ملت‌ها را تا حالا درآورده است. نه، این قضیه‌ی غزه، فقط قضیه‌ی غزه نیست؛ قضیه‌ی منطقه است. فعلاً آنجا نقطه‌ی ضعیفتر است، تهاجم را از آنجا شروع کردند و اگر موفق شدند، دست از سر منطقه بر نمی‌دارند. دولت‌های کشورهای مسلمانی

که حول و حوش آن منطقه هستند و کمکی که باید بکنند و می‌توانند بکنند، نمی‌کنند، دارند اشتباه می‌کنند؛ اشتباه می‌کنند. هر چه در این منطقه میخ اسرائیل بیشتر فرو برود، تسلط استکبار بیشتر بشود، بدبختی این دولت‌ها و ضعف و ذلت این دولت‌ها بیشتر خواهد شد. چرا ملتفت نیستند؟ و دولت‌ها، ملت‌ها را هم دنبال خودشان به ذلت میکشاند. یک دولت ذلیل و مطیع و وابسته، یک ملت را مطیع و ذلیل و وابسته میکند. این است که ملت‌ها باید به خود بیایند.^۴

۳- شبهه‌ی ناصبی بودن

در قضیه‌ی حمایت از فلسطین - این یک مثالی است می‌خواهم بزنم - هیچ کشور و هیچ دولتی به گرد جمهوری اسلامی نرسید. این را همه‌ی دنیا تصدیق کردند. جوری شد که بعضی از کشورهای عربی از ناراحتی دادشان بلند شد، گفتند ایران دارد برای مقاصد خود اینجا تلاش می‌کند! البته فلسطینی‌ها به این حرف اعتنائی نکردند. از جمله در قضیه‌ی غزه - در این جنگ بیست و دو روزه‌ی چند ماه قبل - جمهوری اسلامی در همه‌ی سطوحش؛ از رهبری و ریاست جمهوری و مسئولین گوناگون و مردم و تظاهرات و پول و کمک و سپاه و غیره، همه در خدمت برادران فلسطینی مظلوم و مسلمان قرار گرفتند. در بحبوحه‌ی این حرف‌ها، یک وقت دیدیم که ویروسی دارد تکثیر مثل می‌کند؛ دائم می‌روند پیش بعضی از بزرگان، بعضی از علماء، بعضی از محترمین، که آقا! شما دارید به کی کمک می‌کنید؛ اهل غزه ناصبی‌اند! ناصبی یعنی دشمن اهل بیت. یک عده هم باور کردند! دیدیم پیغام و پستام که آقا، می‌گویند اینها ناصبی‌اند. گفتیم پناه بر خدا، لعنت خدا بر شیطان رجیم خبیث. در غزه مسجد الامام امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب هست، مسجد الامام الحسین هست، چطور اینها ناصبی‌اند؟! بله، سنی‌اند؛ اما ناصبی؟! اینجور حرف زدند، اینجور اقدام کردند، اینجور کار کردند.^۵

شگرد دشمن:

۱- جابجا کردن مسأله اصلی با مسائل انحرافی و فرعی

دنیای اسلام - بخصوص دنیای عرب - همین امروز باید متوجه باشد که شگرد دشمنان این است که آنها را از این قضیه مهم که امروز قضیه اصلی جهان اسلام و بخصوص قضیه اصلی جهان عرب است، منصرف و ذهن‌ها را به جاهای فرعی و به مسائل دروغین منتقل کنند، برای این که بتوانند این کار را انجام دهند. البته آنها نخواهند توانست انجام دهند. اینها هم اگر غفلت کنند، برای خودشان جز زیان، چیزی به‌بار نخواهد آورد؛ یعنی آبروی غفلت کنندگان خواهد رفت، اما قضیه به همان استحکام اصلی باقی خواهد ماند و بلاشک روزی ملت فلسطین، سرزمین فلسطین را در زیر سلطه حق خود خواهد گرفت؛ هیچ تردیدی نیست.^۶

۲- صلح با رژیم اشغالگر قدس

امروز ترفند صهیونیست‌ها و پشتیبانانشان - که دولت امریکا مهمترین پشتیبان آنهاست - این است که از نام زیبای صلح استفاده می‌کنند؛ آقا صلح کنید؛ این حرف‌ها چیست؟! بله؛ صلح چیز خیلی خوبی

است؛ اما صلح کجا و با چه کسی؟! کسی وارد خانه شما شده، به‌زور در را شکسته و شما را کتک زده، به عیال و اولادتان اهانت کرده و از سه اتاقی که شما دارید، دو تا و نصفش را گرفته نشسته است؛ بعد بگوید شما چرا بیخودی مرتب به این و آن شکایت می‌کنید؛ مرتب دعوا و معارضه میکنید؛ بیایید با هم صلح کنیم. آیا این صلح شد؟! صلح این است که شما از خانه بیرون بروید؛ اگر با هم جنگی داشتیم، آن وقت بیایند صلحمان بدهند... اگر آنها به حق خودشان قانع شوند - یعنی خانه را که فلسطین است، به صاحبان خانه واگذار کنند و سراغ کار خودشان بروند؛ یا از دولت فلسطین اجازه بگیرند و بگویند به ما اجازه دهید تعدادی از ما، یا همه ما در این کشور بمانیم - کسی با آنها جنگی نخواهد داشت. جنگ این است که آنها غاصبان و زورگویانه وارد خانه دیگران شده‌اند؛ آنها را از خانه بیرون کرده‌اند و الان هم به آنها ظلم می‌کنند. الان هم به همه کشورهای منطقه ظلم می‌کنند و تهدیدی برای همه هستند. بنابراین، اینها صلح را هم مقدمه‌ای برای تجاوز بعدی می‌خواهند! اگر صلحی برقرار شود، مقدمه‌ای است برای این که بعد بتوانند طور دیگری تجاوز و تعدی کنند.^۷

۳- ایجاد اختلاف در جهان اسلام بر سر مسأله فلسطین

امروز یکی از بزرگترین مصائب دنیای اسلام این است که دشمنان اسلام کاری کرده‌اند که آنچه باید وسیله اتحاد مسلمین شود - یعنی وجود دشمن، وجود صهیونیست‌های غاصب - وسیله اختلاف آنها شده است؛ کاری کرده‌اند که بعضی از دولتهای مسلمان، این را وسیله‌ای برای قرار گرفتن در مقابل برادران خود بکنند و حقیقتاً اختلاف به وجود آید؛ در حالی که بودن چنین دشمنی در قلب کشورهای اسلامی، باید مسلمانان را به هم نزدیک کند؛ چیهه واحد تشکیل دهد و ید واحد به وجود آورد. این گناه هم به دخالت و دست‌اندازی‌های استکبار برمی‌گردد. اگر حمایت‌های استکبار و در رأس آنها امریکا از اشغالگران فلسطین و تروریست‌های بین‌المللی، که در قلب کشورهای اسلامی متمرکز شده‌اند - یعنی همین حاکمان فعلی دولت جعلی اسرائیل - نبود، قدرت ماندن نداشتند.^۸

امروز هر حرکت تفرقه‌انگیز در دنیای اسلام، گناهی تاریخی است. آنان که عنودانه گروه‌های عظیمی از مسلمین را به بهانه‌های واهی تکفیر می‌کنند؛ آنان که با گمانهای باطل، به مقدسات فرقه‌هایی از مسلمین اهانت می‌کنند؛ آنان که به جوانهای از جان گذشته‌ی لبنان که مایه‌ی سربلندی امت اسلامی شدند، از پشت خنجر می‌زنند؛ آنان که برای خوشامد امریکا و صهیونیست‌ها از خطر موهومی بنام هلال شیعی سخن می‌گویند؛ آنان که برای شکست دولت مسلمان و مردمی در عراق ناامنی و برادرکشی را دامن می‌زنند؛ آنان که دولت حماس را که محبوب و منتخب ملت فلسطین است از هر سو زیر فشار قرار می‌دهند... چه بدانند و چه ندانند مجرمانی به شمار می‌روند که تاریخ اسلام و نسل‌های آینده از آنان با نفرت یاد خواهند کرد و آنان را مزدوران دشمن غدار خواهد دانست.^۹

ویژه‌نامه مسأله فلسطین و آزاد سازی قدس شریف

شدند؛ که شما نمونه‌های هر دواش را ملاحظه کردید و دیدید. بعضی‌ها را حذف کردند، بعضی‌ها را هم تحقیر و تدریء کردند. راه قدس، راه فلسطین، راه نجات مسأله‌ی فلسطین و حل مسأله‌ی فلسطین، جز راه مبارزه نیست، که آقایان این را گفتند و من خوشحالم از اینکه می‌بینم این مسأله در جمع شماها مورد اتفاق است و همه آن را قبول دارید.^{۱۶}

۲- همه‌پرسی از مردم فلسطین

راه حل مسأله فلسطین، راه حل‌های تحمیلی و دروغین نیست. تنها راه حل مسأله فلسطین این است که مردم واقعی فلسطین - نه مهاجران غاصب و اشغالگر - چه آنهایی که در داخل فلسطین ماندند، چه آنهایی که در بیرون فلسطین هستند، خود نظام حاکم بر کشورشان را تعیین کنند. اگر آنگاه به آراء یک ملت از نظر مدعیان دموکراسی در دنیا حرف راستی است، ملت فلسطین هم یک ملت است و باید تصمیم بگیرد. رژیم غاصبی که امروز در سرزمین فلسطین بر سر کار است، هیچ حقی بر این سرزمین ندارد؛ یک رژیم جعلی، دروغین و ساخته دست قدرت‌های ظالم است. بنابراین از مردم فلسطین نباید بخواهند این رژیم را به رسمیت بشناسند.^{۱۷}

۳- کمک جهان اسلام برای تقویت مقاومت فلسطین

علاج واقعی این خطر به دست مسلمین است. آنان می‌توانند با کمک‌های حقیقی به مبارزین مسلمان، قیام داخل کشور فلسطین را قویتر و کوبنده‌تر سازند، و نیز می‌توانند به طرق گوناگون نگذارند که دولتهای منطقه به پیروی از خواست و تحمیل امریکا، تن به سازش با اسرائیل دهند. اقدامهای فداکارانه و جوانمردانه‌ی مسلمانان سربلند لبنان، که بارها صهیونیست‌های قلدر و حامیانشان را در موضع ضعف و انفعال قرار داده، گواه صادقی است بر این که ملتها و جوانان مؤمن قادرند بسیاری از کارهای بزرگ را انجام دهند.^{۱۸}

پیش‌بینی آینده‌ی مسأله‌ی فلسطین

فلسطین آزاد خواهد شد؛ در این هیچ شبهه‌ای نداشته باشید. فلسطین قطعاً آزاد خواهد شد و به مردم بر خواهد گشت و در آنجا دولت فلسطینی تشکیل خواهد شد؛ در اینها هیچ تردیدی نیست؛ اما بدنامی امریکا و بدنامی غرب برطرف نخواهد شد. اینها همچنان بدنام خواهند بود. شکی نیست که بر اساس حقایقی که خدای متعال تقدیر کرده است، خاورمیانه‌ی جدید شکل خواهد گرفت. این خاورمیانه، خاورمیانه‌ی اسلام خواهد بود.^{۱۹}

همچنان که ستاره‌ی صبح امید درخشید، یک بار در انقلاب اسلامی، یک بار در جنگ تحمیلی، یک بار در زندگی شما آزادگان، در این قضیه هم قطعاً شفق امید خواهد درخشید و قطعاً فلسطین به دست مردم فلسطین بر خواهد گشت و این زائده‌ی دروغی و جعلی از صحنه‌ی جغرافیا محو خواهد شد؛ در این تردیدی نیست.^{۲۰}

پی‌نوشت‌ها:

۱. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۷۹/۹/۲۵
۲. بیانات در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه فلسطین، ۱۳۸۰/۲/۴
۳. بیانات در چهارمین کنفرانس حمایت از ملت فلسطین، ۱۳۸۷/۱۲/۱۴
۴. بیانات در دیدار مردم قم به مناسبت قیام نوزدهم دی، ۱۳۸۷/۱۰/۱۹
۵. بیانات در دیدار روحانیون و طلاب تشیع و تسنن کردستان، ۱۳۸۸/۲/۲۳
۶. بیانات در دیدار جمعی از فرماندهان سپاه، ۱۳۷۸/۶/۲۴
۷. بیانات در خطبه‌های نماز جمعه، ۱۳۷۸/۱۰/۱۰
۸. بیانات در دیدار کارگزاران نظام، ۱۳۷۷/۴/۲۱
۹. پیام رهبر انقلاب اسلامی بمناسبت کنگره عظیم حج، ۱۳۸۵/۱۰/۸
۱۰. بیانات در دیدار شرکت کنندگان در افتتاحیه‌ی همایش غزه، ۱۳۸۸/۱۲/۸
۱۱. بیانات در جمع بسیجیان حاضر در اردوی فرهنگی رزمی یاران امام علی(ع)، ۱۳۷۹/۷/۲۹
۱۲. بیانات در دیدار جمعی از خانواده‌های شهدا و آزادگان، ۱۳۶۹/۸/۲
۱۳. خطبه‌های نماز جمعه تهران، ۱۳۹۰/۱۱/۱۴
۱۴. بیانات در دیدار شرکت کنندگان در اجلاس جهانی زنان و بیداری اسلامی، ۱۳۹۱/۴/۲۱
۱۵. بیانات در مراسم گشایش کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه فلسطین، ۱۳۸۰/۲/۴
۱۶. بیانات در دیدار شرکت کنندگان در افتتاحیه‌ی همایش غزه، ۱۳۸۸/۱۲/۸
۱۷. بیانات در سالگرد ارتحال حضرت امام خمینی(ره)، ۱۳۸۱/۰۳/۱۴
۱۸. پیام به کنگره عظیم حج، ۱۳۸۰/۳/۲۶
۱۹. بیانات در دیدار شرکت کنندگان در افتتاحیه‌ی همایش غزه، ۱۳۸۸/۱۲/۸
۲۰. بیانات در دیدار جمعی از آزادگان، ۱۳۹۱/۵/۲۵

هر جا هر ملتی، هر گروهی با رژیم صهیونیستی مبارزه کند، مقابله کند، ما پشت سرش هستیم و کمکش میکنیم و هیچ ابائی هم از گفتن این حرف نداریم. این حقیقت و واقعیت است.^{۱۳}

دستگاه‌های استکبار و سیاست‌های استکباری همه‌ی تلاش خودشان را به کار بردند که جمهوری اسلامی را منصرف کنند از حمایت فلسطین. ما ایستادیم پای مسأله‌ی فلسطین. سعی کردند مسأله‌ی مذهبی و طائفی را بزرگ کنند؛ جمهوری اسلامی در کنار برادران مسلمان خود از هر مذهب، از شیعه و سنی و فرقی مختلف اسلامی ایستاد. هر جا حرکت اسلامی است، هر جا دفاع از هویت اسلامی است، هر جا دفاع از مظلوم است، جمهوری اسلامی آنجا حاضر است و حاضر خواهد بود و امریکا و صهیونیسم و شبکه‌ی فاسد سیاسی مستکبرین نتوانستند بر جمهوری اسلامی فائق بیایند و نخواهند توانست. ما به توفیق الهی، در کنار ملت فلسطین ایستادیم، در کنار ملت‌های انقلاب‌کرده‌ی مسلمان ایستادیم، در کنار مردم مظلوم بحرین ایستادیم، در کنار همه‌ی کسانی که در مواجهه‌ی با امریکا و صهیونیسم قرار دارند، ما ایستادیم و از آنها دفاع می‌کنیم و در این مورد از هیچ کس و هیچ قدرتی ملاحظه نمی‌کنیم.^{۱۴}

راه‌حل‌ها:

۱- مبارزه و مقاومت

روزی که مقاومت اسلامی در لبنان به همت دلاورمردان لبنانی و با توصیه و حمایت امام راحل شکل گرفت، اسرائیل، بیروت - یعنی پایتخت لبنان - را در اشغال خود داشت و بر مقدرات سیاسی این کشور چنگ انداخته بود. آن روز وقتی مقاومت اسلامی شعار «زحفا زحفا نخواستیم» را سر داد، گروهی از بی‌خبران، آنان را ساده‌اندیش خواندند و به طعنه سؤال کردند: آیا می‌شود به سوی قدس حرکت کرد، حال آن که شما لبنانی‌ها از ورود به پایتخت کشور خود ناتوان هستید؛ از آن تاریخ تا پیروزی تاریخی مقاومت اسلامی بر اسرائیل، فقط هجده سال به درازا کشید. تصدیق می‌فرمایید که هجده سال، در تاریخ مبارزات ملت‌ها زمان زیادی نیست.

بی تردید، مبارزه، خسارت‌های تأسفباری را نیز به همراه دارد. مردم کشته می‌شوند؛ خانه‌ها ویران می‌گردد؛ فشار اقتصادی بر دوش مردم سنگینی می‌کند و ده‌ها مصیبت دیگر که ملال و تأثر آن هرگز دل‌های ما را رها نخواهد کرد؛ ولی باید ببینیم نتیجه این ایثار و فداکاری چیست؟ پیروزی آن‌قدر با ارزش است که ناگزیر باید بهای آن نیز پرداخته شود. الگوی مقاومت و مبارزه پیش روی ماست؛ یعنی می‌توان با مقاومت و مبارزه و البته تحمل خسارت، به پیروزی رسید. درعین حال الگوی شکست نیز پیش روی ماست و آن دل بستن به روش‌های سازشکارانه و کاسه‌گذاری صلح در دست گرفتن است. نتیجه آن نیز تحقیر، به ذلت کشاندن و در نهایت تحمیل یکطرفه خواسته‌های اسرائیل است که این را نیز عیناً مشاهده کردیم.^{۱۵}

روی همین حرف‌هایی که این آقایان زدند: اینی که اصل، مبارزه است؛ اینکه هیچ راه حلی جزو مقاومت در قضیه‌ی فلسطین وجود ندارد، روی این حرف‌ها ایستادگی کنید. این حرف‌ها را صریحاً بزنید؛ نگذارید مجاملات سیاسی و جوسازی‌های سیاسی بر این منطق غلبه پیدا کند. هر کسی از فلسطینی‌ها که از راه مقاومت پایش را کنار گذاشت، ضرر کرد. اسرائیل در خواست صلح صادق نیست؛ اگرچه اگر صادق هم بود، غلط می‌کرد و او در اینجا حق ندارد؛ اما صادق هم نیست. آن کسانی که در راه مذاکره وارد شدند، مجبور شدند تحمیلات دشمن را قبول کنند. اگر یک لحظه پایشان را از مسیر تحمیلات دشمن دور گذاشتند، یا حذف شدند یا تحقیر

۴- سکوت در برابر جنایات رژیم صهیونیستی

امروز غزه و فلسطین عرصه‌ی رسوائی غرب است. غرب با ادعای حقوق بشر بزرگ‌ترین و فجیع‌ترین نقض حقوق بشر را در غزه ندیده گرفته. تا روزهای متمادی غربی‌ها در سال گذشته یک کلمه حرف به نفع مردم غزه و در دفاع از آنها نزدند. روزهای متمادی پشت سر هم می‌گذشت، ما هی گوشمان بود بینیم آیا از اروپا - از امریکا که هیچ - از سازمان‌های حقوق بشر، از سازمان‌های به اصطلاح مدافع آزادی، یک کلمه حرف به نفع مردم غزه صادر می‌شود؟ نمی‌شد. بعد از آنی که سر و صدای مردم بلند شد، مردم در کشورهای مختلف سر و صدا کردند، راهپیمایی کردند، تظاهرات کردند، حرف زدند، رسوائی بالا گرفت، شروع کردند به حرف زدن؛ فقط حرف! غرب هیچ‌گونه حمایتی از مردم غزه نکرد؛ در مقابل یک چنین فاجعه‌ی عظیمی که جلوی چشم همه داشت اتفاق می‌افتاد. تا امروز هم باز غرب در همان مواضع است. سازمان ملل خودش را رسوا کرد. امریکا رسوا بود و رسواتر شد.^{۱۱}

وظایف نسبت به مسأله‌ی فلسطین:

۱- وظیفه مردم فلسطین

من به برادران و خواهران فلسطینی عرض می‌کنم: جهادتان را ادامه دهید. ایستادگیتان را ادامه دهید. بدانید هیچ ملتی جز به وسیله ایستادگی و مبارزه نمی‌تواند شرف خود و هویت خود و استقلال خود را به دست آورد. به هیچ ملتی، دشمن با التماس چیزی نخواهد داد. هیچ ملتی به خاطر ضعیف بودن و گردن کج کردن در مقابل دشمن، به چیزی نمی‌رسد. هر ملتی که در دنیا به جایی رسیده است، به خاطر عزم و اراده و ایستادگی و سینه سپر کردن و سر را بالا نگه‌داشتن رسیده است. بعضی از ملتها این توان را ندارند؛ اما آن ملتی که به اسلام معتقد است، آن ملتی که به قرآن معتقد است، آن ملتی که به وعده خدا معتقد است، آن ملتی که معتقد است «لینصرن الله من ینصره» - هر که خدا و دین خدا را یاری کند، خدا با تأکید او را یاری خواهد کرد - این توانایی را دارد.^{۱۲}

۲- وظیفه‌ی مسلمانان

مسأله‌ی فلسطین، فقط متعلق به عرب‌ها و همسایه‌های فلسطین نیست؛ تمام مسلمین عالم در هر جای دنیا که هستند، نسبت به قضیه‌ی فلسطین باید احساس مسؤولیت کنند. کسانی که در داخل و یا از خارج، واقفاً با حکومت غاصب صهیونیستی می‌جنگند - نه مدعیان آزادی‌خواهی که دستشان در دست امریکا و دشمنان اسلام است - باید از طرف ملت و دولت ما و ملتها و دولت‌های مسلمان دیگر، با پول و سلاح و تبلیغات کمک بشوند. هرطوری که امروز ممکن است، باید کمک بشوند. ما چون خودمان با فلسطین همسایه نیستیم، تا مبارزه‌ی رویارویی با اشغالگران بکنیم، و دیگرانی که یا همسایه نیستند، یا به هر دلیلی توانایی‌شان را ندارند، باید مبارزان را تجهیز کنند. این، یک وظیفه‌ی شرعی و حتمی برای همه‌ی مسلمانان است. تا این وظیفه انجام نگیرد، مسأله‌ی فلسطین حل نخواهد شد. و اگر انجام بگیرد، قطعاً صهیونیست‌ها و پشتیبانانشان شکست خواهند خورد.^{۱۳}

موضع جمهوری اسلامی حمایت از هر حرکت ضد صهیونیستی است

